

Sygnatura akt IV U 421/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 19 stycznia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy , IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2023 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania G. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 21 września 2020 r. roku, znak: (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. i przyznaje powodowi G. D. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 19.08.2020r. do 15.09.2020r.

UZASADNIENIE

Powód G. D. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 21 września 2020 roku odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za okres (...). W uzasadnieniu podniósł, że nigdy nie otrzymał zwolnienia w dniach od 26 czerwca 2020r. do 9 lipca 2020r. Jako dowód na tę okoliczność wskazał, iż opłacał składki na ubezpieczenie chorobowe od dnia 11.06.2020r. do dnia złożenia odwołania, nie została złożona deklaracja (...).

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na jego rzez kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu podniósł, że przerwa między okresami niezdolności do pracy z powodu tej samej choroby nie przekroczyła 60 dni albowiem lekarz leczący powoda wydał w dniu 20.06.2020r. zaświadczenie lekarskie stwierdzające niezdolność powoda do pracy od dnia 16.06.2020r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą, z tytułu której podlegał ubezpieczeniom społecznym, w tym dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Powód wobec schorzeń kręgosłupa był niezdolny do pracy w okresie od 11 grudnia 2019r. do 22 stycznia 2020r. oraz w okresie od 25 stycznia 2020r. do 11 czerwca 2020r. – za okres od tego dnia rozpoczął ponowne opłacanie składki na ubezpieczenie chorobowe.

Od dnia 16.06.2020r. powód odzyskał zdolność do pracy, lekarz prowadzący wydał w tym zakresie zaświadczenie. Powód był zdolny do pracy do 19.08.2020r., nie miał wiedzy o zwolnieniu lekarskim za okres od 12-25.06.2020r. Zwolnienie to było wystawione omyłkowo przez lekarza prowadzącego- J. Ł. na nazwisko powoda i zostało anulowane przez lekarza wystawiającego. Ponadto po otrzymaniu zaskarżonej decyzji powód dowiedział się, iż w systemie widnieje wystawione dla niego zwolnienie lekarskie za okres od 26.06 do 9.07.2020r. , chociaż był wówczas zdolny do pracy. Sprawę wyjaśnił z lekarzem J. Ł., który przeprosił go za omyłkę i anulował zwolnienie.

W okresie pandemii dokumentacja medyczna pacjentów była kilkakrotnie przenoszona, część z niej, w tym dokumentacja powoda, została zagubiona. Wersja papierowa była jedyną, w jakiej lekarz odzwierciedlał przebieg wizyt. Wizyty zawsze były osobiste (nie teleporady), odbywały się w D., K., P.

Dowód:

akta ZUS (w załączeniu)

oświadczenie lek. (...). J. Ł. k. 9,20

zeznania powoda e-protokół k. 39 płyta k. 40

zeznania świadka J. Ł. e-protokół k. 69 płyta k. 70

Powód był zdolny do pracy w okresie od 16 czerwca 2020r. do 19 sierpnia 2020r.

Dowód:

opinia łączna biegłych neurologa i chirurga k. 95

dokumentacja medyczna powoda(w aktach)

Ustaleń stanu faktycznego sąd dokonał w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody. W oparciu o zeznania świadka J. Ł., złożone przez niego oświadczenie oraz w oparciu o zeznania powoda sąd dał wiarę co do okoliczności omyłkowego wystawienia zwolnień na nazwisko powoda. Z uwagi na zaginięcie dokumentacji medycznej powoda sąd, po zasięgnięciu opinii biegłych sądowych, którzy potwierdzili zdolność powoda do pracy w spornym okresie, uznał, iż zeznania powoda i lekarza prowadzącego zasługują na wiarę. Biegli z zakresu neurologii i chirurgii w wydanej opinii łącznej z dnia 17 października 2022 roku jednoznacznie stwierdzili, że powód był zdolny do pracy od dnia 16.06.2020r. do 19.08.2020r.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowej, spójnej i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinia ta miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie. Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z treścią art. 8 powyżej powołanej ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a w przypadku, gdy taka niezdolność do pracy jest spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży – nie dłużej niż przez 270 dni.

Natomiast art. 9 tej ustawy w brzmieniu odnoszącym się do sprawy stanowił, że do okresu zwanego dalej „okresem zasiłkowym”, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. oraz, że do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Skoro organ rentowy odmówił powodowi świadczenia stojąc na stanowisku, że przerwa między okresami niezdolności do pracy z powodu tej samej choroby nie przekroczyła 60 dni, a postępowanie dowodowe wykazało, iż przerwa okres ten przekroczyła, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał powodowi prawo do zasiłku chorobowego za okres od 19 sierpnia 2020 roku do 15 września 2020 roku.